

THU CẢM

NGUYỄN CẨM THY

Mùa về, mùa vắt mình qua những hàng cây êm đềm trên phố. Một sớm mai thức dậy bắt gặp ngọn gió se lạnh đang giấu mùa sau những vòm lá xanh xanh đang chậm chậm chuyển mình thay áo. Có phải là thu đó chăng, dường như thu đang trở về thật khẽ... mùa ngập ngừng nửa lạ, nửa quen...

Mùa thu... mùa bắt đầu từ một ngày gió trở mang theo tất cả những hoài nhớ trong em. Chút lạnh đầu mùa, mang theo hương bưởi hương cau phảng phất vào làn sương sớm. Hương của trái chín vườn nhà quyện hòa với mùi rạ mới nồng nồng tỏa khắp một vùng quê quanh năm quen với mưa và nắng... Thu mang về những mảng kí ức lem màu, ở đó có tuổi trẻ, có tình yêu, có cô đơn, có được - mất, hợp - tan, có đau đớn, có xa cách, hoài mong, trưởng thành và đôi khi là một miền xa quên lãng.

Mùa thu phương nam... Nắng hanh nhẹ dịu dàng, đậm thắm như cô gái vừa yêu. Thịnh thoảng có một chút đong đánh dỗi hờn bằng những cơn mưa chiều bất chợt. Mưa thu có khi rả rít để xóa hết cái hậm hực oi nồng của hạ đi qua còn sót lại.

Mùa thu phương nam cúc vàng nổi nhớ. Hoa sữa cũng thẹn thùng tan vào trong tóc như nhắc nhở tình ai. Mùa thu, lá rơi đầy qua miền xưa cũ, có người bước ngược thời gian để tìm lại mùa xưa, một mùa đã rất xa và rất cũ, giờ đây rêu phong cũng đã phủ màu.

Sáng nay, thu về. Mùa buâng khuâng trở gió, thu mang theo tình người con gái phương nam bình dị dịu dàng. Đưa tay hứng lấy chút se lạnh đầu mùa để cảm thấy ấm áp của một cái ôm ghì thật chặt. Tình thu mỏng mảnh, bâng bặt làm cho lòng người quyến luyến mãi không thôi. Hương thu ngọt ngào, thoang thoảng tan vào môi vào mắt... chút hương thu nhàn nhạt mà quyến rũ không phai...

Người có hay...

Em đứng đây giữa ngày trời trở gió...

...vẫn yêu người...như yêu một mùa thu.

Bạc Liêu, ngày 2/8/2024

NGUYỄN CẨM THY